

Een gulden

<https://hdl.handle.net/1874/36589>

in
pamph.
cath.

49

E E N G U L D E N.

April 1795.

Eertijds was 'er twist gerezen
tusfchen lieden van verftand,
Wat het voor een *boek* mogt wezen,
waar op leunt de *maagd* van 'r land;
Zo als op den zilv'ren ftempel
van der Staaten Gulden ftaat,
Die met fpeer en hoed ter tempel
naar het eendrachts outer gaat?

Hoort men Godgeleerden fpreeken,
deezzen houden voor gewis,
Dat dit *boek* het echte teken
van den Dordfchen *bijbel* is.

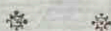
Dog

Dog de Heeren *Advocaaten*

zagen 't geenzins daar voor aan;

Maar voor 't boek van 'slands placaten,

die bijeen vergadert staan —

Roomschgezinden, naar de taale

van het munniken latijn,

Zeggen: het is ons *misfate*

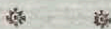
net gefchreeven op Françfjn.

Arminianen en *Mennisten*

laten 't *boek* gelijk het was,

En elk om den inhoud twisten,

mits de *gulden* in heur kas.

Redenrijkers en *Poëten*

zweeren weer bij *cris* en *cras*,

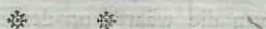
Dat het, naar hun beste weten,

Scheen het *boek* van *Vader Cats*.

Ijder wilde telkens raaden,

naar hij dachte, bij de *gis*,

Wat toch d'inhoud van de bladen
in dat achtbaar boekdeel is.

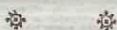

Eindelijk, nu die eendrachts gulden
is versleeten tot den rand,

Wil men zulk een munt niet dulden,
denkt men op een and'ren trant.

Ja, nu *bijbels, handvest, wetten,*
zijn verschooven in den hoek,

Weet geen schrander brein te letten
op den inhoud van dit boek.

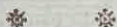
Want thans zijn er, die beweerden,
naar hun vrije wil en wensch,

Dat dit boek behelst de leere
van de *rechten van den mensch.*

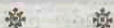
Dat de munt van zilv'ren plaaten
in natuur heeft geen waardij,

Maar papieren Assignaaten

Geld zij in de maatschappij!

Wat de tijd nu zal beflissen
van die waarde op den duur,
Blijven nog geheimenisfen,
te verklaaren, op dat uur,
Als *Jan Lav* ons zal ontdekken
(weer verrijzend hier op aard,)
Dat hij loos gaat heenen trekken
met den fchat door vlijt gefpaard.

Dan zal mooglijk *boek* en *blad'ren*
hoe verfleeten 't weezen mag,
Leeren, dat de deugd der vad'ren
weer verfchijnt in klaaren dag.
Dat, hoe fchoon het nieuw moog weezen
opgefmuikt met fchijn blanket,
Het weer, als van ouds, zal weezen
Eendracht, Godsdienst, en 's Lands wet.

Hac nitimur.

Hanc tuemur.

